

Mario Soria (Primàries): «La fragmentació és saludable perquè fa caure màscares»

Amb les seves primeres eleccions al Parlament a l'horitzó, el portaveu situa el moviment com "la generació política de l'1-O" i es mostra molt crític amb Junts i ERC

Mario Soria és un dels dos portaveus nacionals de Primàries, formació que es presenta a les eleccions del Parlament per primer cop. | Roger Navarro

Mario Soria (San Fernando del Valle de Catamarca, Argentina, 1970), és arquitecte, viu a Terrassa amb la seva parella i la seva mare i és un dels dos portaveus nacionals de Primàries Catalunya, la formació "de la generació política de l'1 d'octubre", com ell defineix. El 2013 va entrar a la sectorial d'Immigració de l'ANC i va coordinar la secció local terrassenca abans d'entrar a la política activa el gener del 2019.

Abans d'anunciar les llistes definitives de la formació en les seves primeres eleccions al Parlament i en un context de fragmentació independentista, **NacióDigital** parla amb Soria per conèixer el moviment Primàries, impulsat per l'ANC a les municipals de l'any passat amb uns resultats poc homogenis arreu del territori. La seva voluntat d'abandonar el "simbolisme" i d'aixecar la suspensió de la Declaració Unilateral d'Independència del 27-O, un dels grans objectius de la candidatura.

- Com està organitzat el moviment Primàries i què el diferencia de la resta de partits

independentistes?

- Som un moviment que aposta per la sobirania territorial i rebutgem el verticalisme dels partits tradicionals. Reconeixem la pluralitat, la transversalitat i ens sentim còmodes en la llibertat de vot a l'hora de debatre. En aquest sentit, cada secció té un full de ruta propi: creiem en l'equilibri entre l'àmbit nacional i territorial. Tenim 41 assemblees locals, i cadascuna té un representant a la Taula de Coordinació Nacional, que es reuneix setmanalment. D'altra banda, tenim dos portaveus, la Carolina Frías i jo, que tenim veu però no vot en les decisions del moviment. Acompanyem el funcionament del moviment sense implicar-nos en la dinàmica interna. Amb això evitem una jerarquia i defugim de sectarismes: el vot de tothom té el mateix pes.

- Quin és ara l'objectiu?

- Tenim dos objectius principals. Per una banda, volem ser un vehicle per permetre a la ciutadania accedir a les institucions, empoderar la gent del carrer, que plora i es preocupa pel país. De l'altra, aixecar la suspensió de la Declaració Unilateral d'Independència i fer efectiu el mandat de l'1 d'octubre. Som l'única formació que té aquest punt en el seu full de ruta, i creiem que és important complir-lo per deixar enrere una època molt fosca a l'independentisme que va començar ara ja fa tres anys.

"ERC i Junts han utilitzat la imatge dels presos per liderar l'independentisme amb victimisme i amb simbolismes"

- Tres anys foscos?

- Fa poc es van complir tres anys de l'entrada del Govern a presó i la fugida a l'exili del president Puigdemont, provocant una falta de rumb evident. Des d'aleshores, els partits han posat als presos i exiliats en el fang electoral, i els han fet servir per fer una política bruta i manipular emocionalment als votants.

És molt difícil dir a una persona que es troba a la presó que no la votaràs, però nosaltres volem recordar que estan represaliats per ser independentistes, no per ser de determinats partits. ERC i Junts n'han utilitzat la imatge per evocar una lluita falsa, per liderar un moviment amb el victimisme per bandera i apropiant-se d'un missatge carregat de simbolisme.

- Primàries sorgeix impulsada l'Assemblea Nacional Catalana. Quina és ara la relació?

- Reconeixem que part de la nostra identitat ve de la seva capacitat d'organització social més enllà dels partits, així com la defensa dels drets de les persones i la justícia social. En aquest sentit, admitem que som fills de l'ANC, però no som l'ANC. L'Assemblea va néixer el 2011, però molts dels membres de Primàries ja van impulsar les consultes populars del 2009 que van arrencar a Arenys de Munt. Volem posar en relleu que som la generació política de l'1 d'Octubre: gent autoorganitzada, sense afiliació política prèvia, provinents de sindicats, entitats i també dels CDR. Jo mateix vaig reivindicar abans els drets humans que els drets nacionals, i ara no entenc una cosa sense l'altra.

Soria va arribar el 2001 a Catalunya, el 2013 va entrar a l'ANC i el 2019 a Primàries. Foto: Roger Navarro

- Creuen, però, que l'ANC pot demanar el vot per vostès?

- No esperem ni volem que prenguin partit, en aquest sentit. L'ANC és un lloc de trobada de l'independentisme, i seria deslleial que es posicionessin per un espai polític concret. El seu interès se centra a expandir els ideals sobiranistes del poble català i en fer realitat la independència, i nosaltres ens trobem dins d'aquest paraigua tan ampli.

- Tenint en compte el context de pandèmia, més enllà de l'objectiu de la independència, què defensen?

- Els prop de 200 candidats que tenim en el pocés arriben amb idees i projectes. Són de perfils i àrees molt diversos, i és una gran aportació. Més que un programa electoral, la nostra intenció es crear estratègies i línies d'actuació: identifiquem els aspectes que preocupen a la ciutadania i ens proposem debatre'ls. No volem fer grans promeses electorals, som un moviment i volem trobar la millor solució per cada problema.

- Com valora la gestió de la pandèmia per part del Govern i com ho hauria fet Primàries?

- Ha desaprofitat una gran oportunitat, política i social. Podia tancar Catalunya per protegir la seva gent, però van acceptar el rol d'una comunitat autònoma qualsevol. La ciutadania demanava protecció per mitjà de decisions ràpides, i la capacitat de gestió no ha existit. Les morts a les residències, la deixadesa del sistema sanitari i les poques ajudes econòmiques són el capçal d'una gran vergonya.

"El Govern fa discursos que dibuixen desobediències

però no desobeeix: van deixar la protecció del poble català a Madrid per por a abandonar el simbolisme"

- **Suggereix que la primera onada era un bon moment per avançar cap a la independència?**

- Era un bon moment per reivindicar la llibertat i sobirania del poble català en un moment de crisi sanitària. S'havia de delimitar el territori i confinar-lo però com que suposava desobeir, no es va fer. El Govern es basa en discursos que dibuixen desobediències però no fa actes de desobediència, i així ha seguit sent els últims mesos: van deixar la protecció del poble català en mans de Madrid per por d'abandonar el simbolisme.

- **El 2015, l'independentisme estava representat per Junts pel Sí i la CUP. Després de la dispersió de l'espai postconvergent i la irrupció de Primàries un cop separada de Demòcrates, pot haver-hi set partits defensant la mateixa causa. És positiva aquesta fragmentació, pel moviment?**

- És el resultat d'una voluntat que no s'ha fet efectiva, la de fer efectiu el mandat de l'1 d'octubre. Primàries arriba en un escenari de divisió prèvia. La fragmentació és saludable perquè fa caure les màscares. N'hi ha que es fan dir independentistes, però no han desobeït des que van anar de la mà del poble l'octubre del 2017.

"Si és per legitimar l'independentisme simbòlic, que no comptin amb Primàries"

- **Aquesta situació amenaça la majoria independentista al Parlament?**

- Els vots *perduts*, els que no serveixen per obtenir escó, sempre hi han sigut. La gent sol entendre la política en clau aritmètica, però ens hem de centrar a llegir els vots en clau de voluntat ciutadana i no en la de representació parlamentària: és així com s'entendrà el país política i socialment. Només cal fixar-se que els últims anys hi ha hagut majoria independentista al Parlament i pràcticament no s'ha parlat d'independència.

- **Formarien govern o pactarien amb qualsevol de les forces independentistes? Sota quines condicions?**

- Em venen al cap les paraules d'Eulàlia Reguant en una entrevista recent quan li van preguntar una qüestió similar. Va dir "Anar junts, per a què?". Si és per legitimar l'independentisme simbòlic, que no comptin amb Primàries. És simple, sumarem amb qui estigui disposat a aixecar la Declaració Unilateral com a primera condició, o com a mínim, disposat a traçar ponts en aquesta direcció, per això va néixer, aquesta formació.

"La repressió no deixa de ser un ingredient, un preu més a pagar de la lluita independentista"

- Per aixecar la suspensió de la DUI s'ha de tenir majoria parlamentària?

- La legitimitat parlamentària se situa en el 50+1, i és ben factible que l'independentisme l'assoleixi el 14-F, com bé passa des del 2011. Si la majoria de la cambra recolza una proposta, es tira endavant, i l'aixecament de la DUI s'hauria de moure en els mateixos paràmetres. En el cas de no arribar a la meitat dels diputats, s'haurien de buscar aliances en altres formacions per donar llum verda a accions pro-DUI. Parlo de diputats, no de partits, i confiem en la consciència política de cada un dels parlamentaris per portar a la diversitat de vot dins d'un partit. De fet, Primàries es regeix per aquest sistema.

El portaveu nacional de Primàries es mostra molt crític amb Junts i ERC, a qui acusa de practicar l'independentisme "simbòlic. Foto: Roger Navarro

- Declarar la independència de forma unilateral és la pedra angular del seu full de ruta, però la repressió demostra que això té greus conseqüències. Fins on creuen que està disposada a arribar la gent? Li demanen més del que ha fet fins ara?

- És el gran repte de l'independentisme. Tsunami Democràtic anava pel bon camí, però va desaparèixer sospitosament... potser és que s'estaven fent les coses bé i no interessava? Els moviments col·lectius fan sentir forta a la gent, i l'empenyen a dur a terme accions que no faries individualment. La repressió no deixa de ser un ingredient, un preu més a pagar de la lluita independentista: l'octubre del 2017 ja es va assumir el risc polític i ciutadà. Aleshores sí que hi havia consciència, voluntat i fraternitat, les tres claus de la dissidència. El 3 d'octubre, per exemple, es reunien totes aquestes condicions: la gent es trobava disposada en cos i ànima a lluitar per un objectiu que duia molt dins seu. La por sempre existirà, però no es pot convertir en autocensura.

"Hem de deixar de creure en les solucions màgiques i començar a impulsar accions efectives"

- Autocensura?

- Hi ha un sector de l'independentisme que vol escampar la por i una falsa prudència basada a criticar la presència al carrer, encara que no impliqui violència. És el mateix que parla de grans oracles com el de la "tardor calenta" i després no convoca o no acudeix a les convocatòries, el conegut "llirisme". Hem de deixar de creure en les solucions màgiques i començar a impulsar accions efectives; abandonar els actes simbòlics centrats a aconseguir fotos de postal i centrar-nos en actes reals i concrets.

- Aleshores, quin resultat seria positiu per la seva formació?

- No ens posem sostre. Estem convençuts que aconseguirem representació. El simple fet d'entrar ja seria un èxit: s'instal·laria al Parlament un debat que fins ara no hi és, però sí que hem instaurat a la societat. Serà aleshores quan podrem veure qui està del nostre costat i qui no; es trauran les màscares que comentava anteriorment.

- A les municipals del 2019 van aconseguir 26 regidors i a les estatals del 10-N no van aconseguir els avals per presentar-se. Admet que els precedents no conviden a ser optimista?

- No fem una lectura negativa en cap dels dos casos, en què s'ha de tenir en compte el context. Tothom se centra en el que va passar a la candidatura de Jordi Graupera a Barcelona, però a les municipals vam aconseguir representació al 30% de poblacions on ens vam presentar. A Alcoletge (Segrià), fins i tot vam aconseguir l'alcaldia després de ser la candidatura més votada. Es tracta de pobles i ciutats petites, amb Granollers al capdavant en població. Són llocs on la candidatura tenia una relació directa amb la comunitat, cosa que no passa en municipis on les eleccions estan mediatitzades, i si no tens representació, no es parla de tu durant la campanya. A més, com passa amb les formacions de nova creació, va existir el boca-orella que assegurava que si ens votaven, "tirarien el vot".

A les espanyoles, en canvi, va ser una proposta molt condicionada pels temps, coixa. Primàries no va entrar de ple en la lluita, ja que no es va activar l'aparell nacional: moltes assemblees locals van rebutjar presentar-se i no vam aconseguir el suport necessari. Per les eleccions al Parlament del 14-F, un 77,7% dels nostres electors va votar a favor de presentar-s'hi, i ens sentim confiats.

- El nom del moviment Primàries deixa entreveure una manera de fer. Com i quan es configuraran les llistes?

- Abans no decidim els candidats, celebrem dues voltes. Primer creem llistes completament obertes per comarques, on les persones més votades entren a una segona llista per demarcació. Es fa en funció de la població: del Barcelonès n'entren cinc, del Vallès Occidental tres, i del Maresme dos, per exemple. A la segona volta ja es vota en clau provincial, i la llista definitiva es configura de més a menys votat. El 29 de novembre se celebra la primera volta, del 20 al 24 de desembre es votaran les llistes provincials, i el 31 de desembre ja tindrem les quatre llistes definides. En això també ens diferenciem dels partits tradicionals: diuen celebrar primàries però per art de màgia, o sempre guanya el mateix o només hi ha un candidat.

- És un sistema que atrau el votant?

- Som conscients que no és l'habitual i difondre'l és un gran repte comunicatiu. Tot i això, quan fem

entendre que som un pont directe entre ciutadania i l'accés a les institucions, a la gent li agrada. Estan cansats de les cadiretes i de les militàncies i aspirem a ser aire fresc fins i tot pels votants més tradicionals.

Segons Soria, Primàries només sumaria amb altres formacions amb l'aixecament de la DUI com a moneda de canvi. Foto: Roger Navarro

- Començaran el 2020 en campanya. Com serà? Els beneficia la impossibilitat de celebrar actes massius?

- Tindrà un format majoritàriament telemàtic: videotrucades, correus i xats seran el pa de cada dia, i crec que ens és favorable. Una campanya convencional suposa un esforç econòmic doble, i per un moviment popular com el nostre, seria menys accessible. Ara, totes les formacions ens trobem en el mateix escenari, i s'igualen forces. Tot i això, el cara a cara és ineludible. Tenim al cap fer petites trobades en el sí d'una campanya extensa, monitorada per les 41 assemblees locals que tenim a Catalunya. Muntarem carpes i ens trobaran al carrer, però ho combinarem amb altres vies com la web o les xarxes socials.

- Quin és el seu objectiu dins de l'espectre independentista? A qui volen convèncer?

- No parcel·lem la realitat ciutadana: tenim un discurs ètic que incumbeix molts catalans. El mandat de l'1 d'octubre és de tothom qui se'l vulgui fer seu i de qui el vulgui defensar: volem fer valdre l'autoorganització que va haver-hi als col·legis i la valentia que vam demostrar. Aquells dies hi érem tots, i ara, Primàries no tanca les portes a ningú.

- Quin paper juga la seva ciutat, Terrassa, en aquestes eleccions?

- Per a nosaltres és important: és la segona ciutat en membres després de Barcelona i

l'assemblea local és una de les més actives. En l'àmbit nacional, és la tercera ciutat de Catalunya, on hi ha una gran població independentista i també gent que es pot sentir seduïda pel nostre projecte: aportem aire nou, rebutgem el sistema tradicional de partits, que també pot cansar a unionistes.